

عنوان مقاله:

بررسی آثار رادیوبیولوژیکی و راهکارهای مراقبت های پزشکی بعد از انفجار هسته ای

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و بهداشت نظامی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

امین بنایی - AJA University of Medical Sciences

خلاصه مقاله:

مقدمه: تابش گیری فردی پس از یک انفجار هسته ای (بمب اتمی) دوز زیادی را با آهنگ بالایی به افرادی که در نزدیکی محل وقوع انفجار و ناحیه ریزش اتمی قرار دارند، تحویل می دهد. در این تحقیق آسیب های ایجاد شده در اثر تابش پرتو به انسان و مدل های حیوانی مورد مطالعه قرار خواهند گرفت و اساس و پایه ای برای ارائه خدمات پزشکی و روش های مدیریتی هنگام بروز چنین حوادثی ارائه خواهد شد. مواد و روش ها: این تحقیق از نوع نظری و از لحاظ روش به شیوه تحلیل محتوا (Content Analysis) با جستجو واژه های کلیدی اقدامات مراقبتی، انفجار هسته ای، اثرات رادیوبیولوژیکی پرتو، سندرم حاد تشعشعی و سوانح تشعشعی در پایگاه های اینترنتی pubmed، science direct، google scholar و Scopus انجام گرفته است. بعد از انجام جستجو، از میان مقالات به دست آمده، ۱۰ مقاله برگزیده شده و بر اساس آن ها این مقاله به نگارش در آمده است. یافته ها: تابشگیری های بیش از Gy۲ به کل بدن، که در نواحی ریزش اتمی و نواحی نزدیک تر به محل وقوع انفجار رخ می دهند، باعث ایجاد سندرم های تابشی (آثار قطعی پرتو) خواهد شد که شامل سندرم خونی، سندرم سیستم گوارشی، سندرم پوستی و سندرم سیستم اعصاب مرکزی و عروقی می گردد. ایجاد و شدت این سندرم ها به فاکتورهایی نظیر دوز تابشی، آهنگ دوز، نوع پرتو تابشی (پرتو گاما، پرتو نوترونی، پرتو گاما همراه با نوترون و ...)، حفاظت بخش هایی از بدن در برابر پرتو، سن، جنسیت، حساسیت ذاتی فرد به پرتو و اقدامات پزشکی بعدی برای درمان اثرات پرتوهای یونیزان بستگی دارد. ترکیب تابشگیری فردی به همراه تروما، سوختگی یا هر دو باعث ایجاد آسیب های بسیار بدتری نسبت به پرتوگیری به تنهایی خواهد شد. فعالیت های پشتیبانی کننده نظیر تجویز آنتی بیوتیک ها، بالا بردن و حفظ مایعات بدن و احتمالاً سیتوکین های مغز استخوانی و پیوند مغز استخوان می توانند باعث بهبود در برخی از آسیب های ایجاد شده پرتویی گردند. منابع موجود و در دسترس برای انجام مراقبت های پشتیبانی کننده و درمانی نسبت به افراد آسیب دیده، بسیار کمتر بوده و دسترسی به همین منابع هنگام وقوع انفجارهای هسته ای برای بیماران، بسیار محدود می باشد. بحث و نتیجه گیری: به دلیل کمبود شدید در منابع موجود و در دسترس برای انجام مراقبت های درمانی و پشتیبانی کننده، نمی توان این مراقبتها را برای همه افراد آسیب دیده اجرا نمود. بنابراین نیاز است، ابتدا افرادی که باید این اقدامات را برای آن ها انجام داد، مشخص نمود. مناسب تر این است که ابتدا با روش های دوزیمتری بیولوژیکی، دوز دریافتی بیمار بررسی شده و با توجه به علائم بیمار، نوع سندرم حاد تشعشعی وی مشخص شود و پس از دسته بندی بیماران اقدام به انجام مراقبت های درمانی از بیماران مد نظر نمود. ضروری است که با توجه به منابع محلی و ملی، برنامه ای جامع برای انجام این مراقبت ها، برنامه ای برای آموزش افرادی که بتوانند این مراقبت ها را اجرا نمایند و بانک اطلاعاتی ای شامل اطلاعات منابع در دسترس، راهنمایی برای انجام مراقبت های درمانی و پشتیبانی کننده و اطلاعات بی ...

کلمات کلیدی:

Care proceedings, Nuclear detonation, Radiobiological effects, Acute radiation syndrome, Radiation accidents
اقدامات مراقبتی، انفجارهای هسته ای، اثرات رادیوبیولوژیکی، سندرم حاد تشعشعی، سوانح تشعشعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1412733>

